

fokovi po truplu fufhiti; glava je flabéla, ozhi medlele, roka, noga se tréfla. Kar fo udje fposnali, de jim shelo-dez ni sapftojn, temuzh de vřim shivljenje povrazha proti temu, kar mu dadó. Tako tudi vi nespametni Rimljani (govori modri Rimez) miřlite vřak řam svoj biti; bóte she fposnali kaj bo, kadar bodete bres oblařti shivéli. Le kregajte se s pametjo, vař bo she vařha lařna nadloga suzhila. — To řliřhajozh fo se Rimljani sopet k pameti povernili, in se pod pokorřhino popreřřhne gořpojřke s vefeljem podali. (Vodnik. Ljublj. Nov. 1797.)

Urno, kaj je noviga?

(Vojřka — vojřka je)! . . . „Vojřka? Kje?“ . . . Bliso nař — v Gradzu! ali řaj řavoljo Gradza! Pa nekár se ne vřtrařhite, ljubi prijatli na řhtajerřkim, řhe ni kaplıze kervi teklo; nizh hudiga ne bo. Le dva uzhená mosha se namreřh hudo prepérata, kaj je bolj prav pitati, Gratz ali Grätz? Ta prepér se je sopet tako řazhél: Ko je bil vlašfko leto v řefeni řbor uzhenih gořpodov v Gradzu, je eden řmed njih na řhřiroko in dolgo rařlagal, de nemřhki pravopiř poglavitniga meřta na řhtajerřkim je Gratz, ne pa Grätz, kakor nekteri piřhejo in govorijo. Ta gořpod je řvoje beřede tako priřetno in gladko řlavil, de je vezhji dél sbranih terdno verjel, de je tako in ne drugazh. Koj drugi dan fo Grařhanřke řovize povelje dobile, ne vezh „Grätzer Zeitung“, ampak „Gratzer Zeitung“ piřati.

7. Grudna preteřheniga leta pa se je vojřka řavoljo tega piřanja v Dunajřkih řovizah řazhela. Nek uzhen profefar je namreřh v řéh řovizah se temu piřu řoperřtavil in terdi, de Gratz ni prav, ampak Grätz. Ta uzhen mořh je pokasal, de fo ljudje řkosi vezh ko ředem řo let vezhdel Grez, Grecz, Gretz, Grätz piřali, in to rařfodbo řkosi toliko řpriřzev v řéh řovizah poterdi, de ni konza ne kraja. řKosi pet liřtov eno gode. On pravi: „Zhe ravno ni dokonzhano, de fo řlovenři Gradzu od beřede grad imé Gradez dali, jim vunder nezhe řhrafti vřeti, de imé glavniga řhtajerřkiga meřta je od řlovenřkiga naroda, le viřoki glaf řherka ř se je s řhraftama v glaf ř premenil.“

Mora se rezhi, de je ta profefar is vřih kótov podpérke řa řvojo miřel poiřkal in de se prav junarřhko v řej vojřki obnařha. Kdo pa ima vunder prav? Ali řadaj kaj vezh vemo, kakor popreř, ktera je prava? Kakor popreř, bodo tudi v priřodno nekteri Gratz — nekteri Grätz piřali. Tudi v nemřhkih „obzhinřkih řovizah“ ře je glaf řa nařlednje piřanje vřdignil, in miřlimo, de se bo vojřka řadaj řhe le řazhela.

Vi pa, ljubi řofedje na řhtajerřkim, bote vkljub temu mirno řpali, kakor Krajnři takrat, ko je v Ljubljani vojřka bila, ali se Ljubljana, Ibljana, Loblana . . . piřati mora? Naj Nemři piřhejo Gratz ali Grätz: nam je Grätz tako ljubo, kakor Gratz! Mi řlovenři pa v edinořti řhřivimo, ker vři piřhemo in govorimo Gradez!

Dr. Bleiweiß.

(řtékli piři v Ljubljani.) V meřzu Grudna preteřheniga leta fo bili v Ljubljani trije řtekli piři. — Na Dunaju je tudi ta meřez en konj řtekel. — Pařite tiři, ki miřlite, de le poletí pařja řtekljina se perkashe in de le od vrořhine is-haja.

Sméř.

(Jes řim řam hudnik is pekla!) V Vodnikovih řljubljanřkih řovizah od leta 1797 Nr. 53. ře ta řmeřhna povedka here:

Letarř pomladi, kadar fo se řeřarřki tukaj memo nař nasaj poteřovalí, řranřosi pak od Verhņike doli řa njimi pertiřkali, fo ljudje řhudno govorili, namreřh: De je na piketu řtořezh řranřos řeřarřkiga k řebi klizal. Ta se řgo-

varja, de ne řmó, ker ni perpuřheno is piketa řti. řranřos ga lepo profi, rekózh: „Přidi k meni, řtori meni dobřoto, ne boji se nizh hudiga; profim, de mi řzhevľje řsuřeřh.“ řeřarřki ře puřti profiři; řre, mu řzhevľje řsuře in kar řagleda, de řranřos ima parkľje in krempľje. — „Kaj řlodja je tó!“ řavpiřje preřtrařhen. řranřos odřovori; „Jes řim řam hudnik is pekla; nikař se ne vřtrařhi! Danef je ofem in dvařřeti dan meřza řufhza; notri do perviga řajnika bom řhe řranřosam pomagal.“

(Na Dunaju) fo pořebno řhtir hiřhe, ki vřako leto řilno veliko obřeřti (řins) dajo. Ena (meřni řhpital) neře vřako leto 88,000 goldinarjev řrebra; — druga (řratuerjev řvor) 45,000 goldinarjev; — tretja (řhotovi řvor) 38.000 goldinarjev in řheterta (Belegardov řvor) 31.000 goldinarjev řrebra. — Ne bilo bi řlabo, eno ali drugo teh hiřh imeti!

Dober řvetvavez řa mlade kmetiřřke gořpodarje.

Novo leto 1844.

Na noviga leta dan povřdigni řvoje řerze ponishno proti Bogu, perporozhi mu řa zelo leto vře řvoje perhodnje dela in opravila, profi Boga řa njegov řveti řhegen, in řtori řefnizhen řklep, de bořh per vřim řvojim djanju vřelej Boga pred ozhmi imel, in le v njegovo řveto voljo vřan řvoje dela poterpeřhľjivo opravľjal. řpomni ře, kar řtari preřgovor pravi:

ř' Bogam řazhni, ř' Bogam tudi vře konzhaj;
řřezhno bořh řhivel, in perřhel v' vezhni řaj.

I. Profenz — Ledenz ima XXXI dni.

Kmetiřřki opravki v řem meřzu.

- Ogledaj řkerbno řhbelne paņje,
De ne bo mogel deřh ne veter va-nje.
- Ob gorkih dnévih řpuřř' řhřivino is řleva,
De vefeli řhřřtote řraka ře in dneva.
- Mlade řepljenje, de řih kose in řajř' ne objedó,
Pomashi ř' kravjim řlatam, ř řholřham, al' ř' pelenovo vodó.
- Vert per hiřhi, pred řnegam ř' pepelam, ř' kokofřjim
in drugim řnojem poterři,
Lepa in viřoka trava dovolj dobřihřka beřřh noři.
- Prekladaj řnoj, de ře bolj rařgnoji in ne trohni.
- Popravi vosne pota, řagrad' preľase řhes řenosheti.

Šitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	30. Grudna.		27. Grudna.	
	řl.	kr.	řl.	kr.
1 mernik řřenize domazhe	1	21	1	27
1 " " banarřhke	1	27	1	26
1 " řurřhize . . .	—	—	1	6
1 " řorřhize . . .	—	—	1	10
1 " Erřhi . . .	1	2	1	6
1 " řezhmena . . .	—	57	1	—
1 " řrořa . . .	1	2	1	3
1 " Ajde . . .	—	—	1	12
1 " Ovřa . . .	—	36	—	36

řena preřhizhev v Krajnju 27. Grudna:
Preřhizhi do 1 zenta po 4 1/2 krajřarjev řunt.
" od 1 zenta do zenta in pol po 5 krajřarjev řunt.
" pri 2 zentih in řhes po 6 krajřarjev řunt.
řhpéh v böhéh 13 goldinarjev zent.
" od is kořhe djanih preřhizhev 14 goldinarjev zent.

Danařhņimu liřtu je třetji řpiřek imén deléřhņikov řéh řoviz perđjan.